

Sygn. akt II K 155/18

I. WYROK

II. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

b.a.Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w Wydziale II Karnym w składzie:

ii.i.i.Przewodniczący: sędzia SR Arkadiusz Zmudziński

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Klaudia Szczepkowska

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Nidzicy Adama Popka

po rozpoznaniu w dniach 22.01, 26.02.2019 r. sprawy **T. M.**, ur. (...) w m. (...), syna H. i R.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 maja 2018 r. około godz. 20:30 na drodze publicznej w miejscowości N. na ul. (...) w stronę ul. (...), gm. N., kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej (...) będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym na 2,28 promila zawartości alkoholu we krwi,

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk;

I. oskarżonego **T. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary grzywny zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania od 14.05.2018 r. godz. 20:50 – do 15.05.2018 r. godz. 15:20, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i uznaje grzywnę za wykonaną do 2 (dwóch) stawek dziennych;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. kwotę 504 (pięćset cztery) zł tytułem opłaty za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 115,92 zł tytułem podatku VAT;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 155/18

III. UZASADNIENIE

Sąd zwięźle ustalił, co następuje:

Oskarżony T. M. dopuścił się tego, że w dniu 14 maja 2018 r. około godz. 20:30 na drodze publicznej w miejscowości N. na ul. (...) w stronę ul. (...), gm. N., kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej (...) będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym na 2,28 promila zawartości alkoholu we krwi, tj. czynu z art. 178a § 1 kk.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 18 (k. 108); zeznania świadków A. K. k. 3-4, k. 114v; Ł. K. k. 34-35, k. 114v; D. B. k. 30-31 (k. 115); protokół oględzin k. 6-7; sprawozdanie z przebiegu badań krwi k. 9, k. 26; protokół zatrzymania osoby k. 20-21; odpowiedź Starosty (...) k. 36/

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że prowadził pojazd będąc trzeźwym, dopiero gdy zatrzymał się, wypił dwie butelki piwa Harnaś, które nabył po zatrzymaniu w sklepie przy ulicy (...) w N..

/wyjaśnienia oskarżonego k. 18 (k. 108)/

Sąd zwięźle zważył, co następuje:

Wyjaśnienia T. M. nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu w odniesieniu do obiektywnych okoliczności sprawy nie zasługują na wiarę, gdyż przeczą im prawdopodobne zeznania świadków.

Zeznania A. K. i Ł. K. w sposób jednoznaczny wykazały, że oskarżony nie pił żadnego alkoholu po zatrzymaniu jak i opuszczeniu pojazdu, którym kierował.

Co więcej, przede wszystkim A. K. podała, że zauważyła nadjeżdżający od strony ulicy (...) bez włączonych świateł pojazd, który zatrzymał się i wysiadł z niego mężczyzna (T. M.), który już na pierwszy rzut oka wyglądał na będącego pod znacznym wpływem alkoholu. Obserwowała przez cały czas zachowanie T. M. i nie traciła go z oczu. Dodatkowo zawołała swojego syna Ł. K., który przyłączył się do obserwacji, oraz poprosiła go o powiadomienie policji. Gdy świadek to zrobił, oboje wyszli na ulicę i w dalszym ciągu patrzyli na oskarżonego, kiedy poszedł do ich sąsiada D. B.. Gdy następnie oskarżony postanowił wsiąść do samochodu, Ł. K. poprosił go o kluczyki do samochodu, gdyż ten wyjął już je z kieszeni. W takiej sytuacji oskarżony ruszył w kierunku ulicy (...), gdzie zatrzymali go funkcjonariusze policji. A. K. stwierdziła z całą pewnością, że T. M. po zatrzymaniu pojazdu niczego nie pił w samochodzie, po wyjściu zeń nie trzymał niczego w rękach, niczego nie pił. Obserwowała go od przyjazdu samochodem do zatrzymania przez policję.

Ł. K. potwierdził słowa matki i również podał, że od momentu zauważenia oskarżonego przed jego oknem obserwował go do czasu przybycia policjantów.

D. B. nie widział całego zdarzenia, acz potwierdził, że oskarżony zapukał do jego domu.

W ocenie sądu powyższe prawdopodobne zeznania świadków wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, przedstawiając logiczny i wiarygodny przebieg całego zdarzenia, co zadaje kłam tłumaczeniom oskarżonego, że alkohol spożył dopiero po zakończeniu jazdy pojazdem mechanicznym.

W konsekwencji sąd potraktował wyjaśnienia T. M. jako wyłącznie linię obrony, bezpodstawnie zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn.

Mając na uwadze powyższe sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego w zakresie postawionego mu przez rzecznika oskarżenia publicznego zarzutu, zaś jego zachowanie wypełniło znamiona występkę z art. 178a § 1 kk.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary przyjęto dotychczasową niekaralność oskarżonego (karta karna k. 112).

Sąd uznał, że zachodzi względem oskarżonego pozytywna prognoza społeczna (kryminologiczna), zaś jego postawa życiowa wskazuje, że zasługuje on na dobrodziejstwo kary o charakterze wolnościowym.

W przekonaniu sądu orzeczona kara i środki karne są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia winy i spełnią swe cele w zakresie prewencji generalnej oraz indywidualnej, a także właściwie będą kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową oskarżonego zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zasądzając na rzecz jego obrońcy stosowną opłatę za obronę wykonywaną z urzędu.